

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An absque Simonia liceat offerre alicui munera, aliquid promittere,
aut legare sub conditione, ut Religionem ingrediatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

sum Religionis, cum Præpositi Monasteriorum; etiam opulentissimorum, dicere possint, se temporale non exigere pro ingressu, sed pro ingressi honesta sustentatione. Unde

Ad rationem 2. in contrarium allatam R. Id solum probare, quod in tali casu non committatur Simonia juris naturalis, & Divini, non autem juris Ecclesiastici, quod dum exactionem specialiter prohibet Monasterio diviti, & valenti Candidatum alere, non prohibet tantum, ne quid exigatur, ut pretium pro ipso ingressu, cum hoc prohibitum sit etiam Monasterio pauperi, sed etiam ne exigatur pro alimentis.

Ad 1. Rationem R. eam consuetudinem, quæ est unica ferè ratio sententiæ oppositæ, facere eam satis probabilem, siquidem pro nudo titulo sustentationis, & non pro ingressu aliquid accipiatur, vel exigatur, quàm consuetudinem non esse damnandam, censent etiam Suarez, Laym. Palao, Pirhing hinc, 59. Wiestn. n. 48. & alii.

Et quidem in Monialium Monasteriis etiam opulentis posse aliquam pecuniæ Summam ab ingressuris, vel jam ingressis exigere titulo dotis, universalis totius propemodum Orbis consuetudo docet apud citt. AA. quam consuetudinem speciali indulto firmavit Innoc. VIII. apud Tambur. de R. P. Leonardelli Soc. Jes.

Jur. Abbatiss. D. 5. q. 2. & 3. Et ratio est, quia quilibet maritus sive dives, sive pauper sit, Matrimonium contracturus dotem exigere potest à sponsa suo Statui convenientem, *l. fin. C. de dot. promiss.* ergo etiam in Matrimonio spirituali, quod cum carnali pari passu ambulat, rectè dos exigitur.

Limitant tamen 1. Ne pactum fiat pro aliquo dando pro ipso ingressu. 2. Ne dos exigatur ab omnibus sine discrimine, ne hoc modo pauperes sæpè magis dignæ, & idoneæ Statu Religionis excludantur. 3. Ne admittatur aliqua inhabilis ex sola spe aliquid temporale ab ea accipiendi; quia talis finis ab admittentibus intentus, isque principalis, foret aliquid temporale; dare autem aliquid spirituale ob finem temporalem extrinsecum, & ut principaliter intentum, Simoniacum est; quia malitia Simoniæ in eo consistit, quod res sacra, & spiritualis indignè, & irreligiosè tractetur, eam in commutationem trahendo pro re temporali.

Ad 2. Q. R. Ex natura rei non potest esse Simoniam aliquid promittere, legare, munera offerre sub conditione, ut Religionem ingrediaris, ut fidem Orthodoxam amplectaris, Sacramenta frequentes &c. Ita Gloss. in C. debet, caus. 23. q. 4. Navar. C. inter verba 11. q. 3. concl. 5. Suarez de Simon. c. 16. n.

K k k

12.

12. *Molinat. 1. tr. 2. D. 93. concl.*
 4. *Sanch. l. 1. de matr. D. 39. Less.*
 l. 2. *cap. 35. dub. 12. Laym. l. 4. tr.*
 10. *c. 8. n. 11. Palao de Simon. D.*
 3. *pun. 9. Barbof. in c. 30. h. tit.*
 n. 6. & 7. *Valen. D. 6. q. 16. p.*
 3. *ver. tertio sequitur &c.* alique
 complures contra non nullos cum
 S. Antonin. *p. 2. tit. 12. c. 2. §. 1.*
 Abb. *c. cum in Eccles. n. 7. & c. di-*
lectus 2. n. 7. de Simon. & Sylvest.
V. Religio 2. q. 2. & V. Simonia
q. 8. dicto 3. Ratio est 1. com-
 munitatis praxis satis clarè approba-
 ta à SS. Canonibus, *C. olim 12.*
de rest. spoliar. C. fin. de testam. c. ex
parte 31. C. verum 4. de condit. ap-
pos. & Clement. dudum 2. de sepult.
 ubi generaliter admittitur facul-
 tas donandi, legandi Ecclesiis, &
 causis piis sub conditione hone-
 sta. Et *C. cum sit proprium, 2. de*
condit. appos. ubi manu mittitur
 servus, eique libertas conceditur
 ea conditione, & modo, ut Mo-
 nachus fiat, & non aliter, liber-
 tas autem pretio est æstimabilis:
 adeoque conceditur aliquid pre-
 tio æstimabile sub conditione Re-
 ligiosi Statûs suscipiendi. Et
 ratio est; quia ex vi illius do-
 nationis non imponitur donata-
 rio aliqua obligatio, sed ei da-
 tur optio, ut si velit libertatem a-
 dipisci, eligat Religionem, sin mi-
 nus servus maneat, sicut, antea.
 Unde

Ratio R. ulterior est; quia in
 hujusmodi promissionibus, dona-

tionibus, & Legatis non intervenit
 contractus onerosus, imponens
 obligationem absolutam, sed
 solum si rem promissam accipere,
 vel rem donatam retinere velit,
 adeoque id, quod conditione im-
 pleta datur, adhuc gratuito, &
 merè liberaliter datur, sicut gra-
 tituò, & liberaliter datur, quod
 te alicui donaturum promissisti sub
 conditione, *si pax sequatur, si na-*
vis ex India venerit, si pater tuus
mortuus est. &c.

Et hinc fundantur persæpè Ec-
 clesiæ, & Monasteria sub condi-
 tione operis pii exercendi, eri-
 guntur seminaria, & adolescenti-
 bus sumptus Studiorum ministran-
 tur sub conditione, ut Statum
 Ecclesiasticum amplectantur, alio-
 quin sumptus suppeditatos refun-
 dant; quæ utique Simoniaca dici
 nequeunt, siquidem nullam pro-
 priam obligationem imponas, sed
 declares duntaxat intentionem
 tuam limitatam esse, neque velle su-
 stentationem dare, nisi sub conditio-
 ne de Statu Ecclesiastico amplecten-
 do; cum enim dominus sis rei
 tuæ, potes illam sub hac, vel illa
 conditione donare, & non aliter,
 ut notat Suarez citt.

Conf. licitum est contrahere
 Matrimonium cum infideli ea
 conditione, ut convertatur, *C.*
Non oportet 28. cur ergo non li-
 ceat offerre munera sub condi-
 tione,

tione, si v. g. Religionem ingrediatur &c.

In suprâ dictis ergo promissionibus, donationibus &c. temporale, quod datur, non consideratur, nec datur tanquam pretium, aut motivum, vel finis rei spiritualis, sed potiùs tanquam liberalis remuneratio actûs spiritualis, exerciti in gratiam donantis, vel legantis, non imponendo obligationem absolutam, ut dictum est.

Nam si res temporalis ea ratione daretur, ut simpliciter imponeretur obligatio donatario vel promissario ad opus spirituale præstandum, non evitaretur Simonia, videretur enim tunc, ejusmodi opus spirituale, ad quod aliquis absolutè & simpliciter obligatur, pretio æstimari, & effici contractum onerosum, v. g. *do tibi centum, ea lege, ac obligatione, ut Religionem ingrediaris.*

Et in hoc sensu intelligi debet textus *can. quàm pio 2. caus. 1. q. 2.* ubi ad casum, quo Monasterium quoddam Prælato carens ex alio Monasterio Prælato postulavit, cui petitioni annuere noluit, nisi facta sibi aliqua compensatione, respondit Bonifacius Papa, se anxium esse, & dubium non dando responso, sed quibus verbis dandum esset, ne multum eos Religiosos contristaret, ac tamen modeste, & prudenter respondit,

nullo modo licere talem exactiorem, argumento desumpto ex Apostolorum exemplo, de quibus dicit, nunquam provocasse aliquem ad Dei cultum aliquo muneris interventu. Scilicet imponendo illi determinatam, & absolutam obligationem. Unde ita concludit: Cavete ergo, fratres, quàm sit ambiguum, quod petistis, consilium, quod quidem secundum vestræ voluntatis propositum, nulla invenimus ratione confirmatum. Verumtamen si vestræ necessitati adeò est opportunus, quem reperistis, dummodo tamen omnis absit pactio, omnis cesset conventio, nullaque vestræ Ecclesiæ fiat distractio, accedat gratis, Deo servire incipiat, sui que regiminis devotè gestet obsequium: Et postmodum vos quasi subsidii gratiâ, aliqua suæ Ecclesiæ munera largiri fratrum solatio Romana permittit Ecclesia. Hæc Pontifex. Ex quibus patet etiam responsio ad 3. Q.

Ad 4. Q. R. pœnas impositas 406 ob Simoniacum ingressum in Religionem haberi in *Extravag. 1. de Simon.* Ubi 1. Excommunicantur Excommunicatione majore Papæ reservata dantes ex pacto & recipientes pecuniam pro ipsa receptione in Religionem, & Capitulum, in talem receptionem consentiens, suspenditur ab omni actu jurisdictionem, vel administrationem requirente.

K k k 2

2. In-